

ÓBUDAI EVANGÉLIKUS HETI HÍRMONDÓ

A 2018. év igéje:

Isten mondja:
„Én adok majd a szomjazóknak
az élet vizének forrásából ingyen.”

(Jel 21,6c)

V. évf. 21. szám, 2018.06.10.
Szentháromság ünnepe utáni 2. vasárnap

Kiadó Jakab Béla, szerkesztő Proksza Gyula.
Elérhetőségek

Hivatal: 06-1-3881773; Jakab Béla: +36-20-8242989; E-mail: obudev@gmail.com

Régen a nyár kezdetét az aratás jelezte. Péter és Pál napjára a vetés megérett az aratásra. Régi klasszikus filmek kedvenc témája volt a kaszával történő aratás, a kévekészítés és gyűjtés bemutatása, valamint a cséplőgép körüli sürgés-forgás. A család apraja-nagyja részt vett a munkában. Szükség volt az idős nagyapára, a fiatal fiúra a zsákok emelésénél és a vizes lányra, aki egész nap kínálgatta a hűsítő nedűt.

Van olyan beszámoló, ahol énekelni látjuk és halljuk őket. Miért is voltak vidámak? Mert Isten áldását, a jövő év kenyerét jelentő búzát gyűjthették össze. Az elvégzett munka nem büntetés volt, hanem öröm. Ezek az emberek, akiket gyakran buta parasztnak neveztek, soha nem voltak szabadságon. Szeretettel fogadták a vidéki rokon gyermekeket, vagy a rokonságot, de ők nem utaztak sehova. A földhöz voltak kötve.

Életük szüntelen mozgás volt, mivel különféle életekért voltak felelősek. A növényeket kapálni, locsolni kellett, az állatoknak enni adni. Egész évben a megélhetésükért munkálkodtak. Az újkori történelem egyik szegycselekedete volt, amikor elvették ezektől az emberektől az életet jelentő földet és a munkájukat segítő haszonállatokat. Sokan fel sem tudták dolgozni a veszteséget.

Miért is írtam le ezeket a gondolatokat? Az jutott az eszembe, hogy bár most körülöttünk minden a vakációról, a szabadságról és a pihenésről szól, Isten nem megy szabadságra. Nem függeszti ki „hivatala” ajtajára, hogy szabadságon vagyok. A lelkész sem teheti meg, minden vasárnap ünnep van, mindenkinek jár a lelkészi segítségnyújtás, ilyenkor nyáron is.

A keresztyén ember hitéletében mehet-e szabadságra? Mondhatja-e azt, hogy teljesen ki akarok kapcsolódni, Jézus se zavarjon? Hívőnek lenni szüntelen aktivitást jelent, az életünk, az örökéletünk a tét. Az igaz ugyan, hogy néha a hívő ember is elfárad.

Jézus igéje e „nyári” olvasatban azt jelenti, hogy menjünk el hozzá, tegyük le mindazt, ami lelki teherként földre húz. Aki képes eljutni hozzá, aki elhiszi, hogy Ő a mindenség Ura, annak megnyugvást fog adni.

Valószínű, hogy a magyar vagy horvát tengerben való láblógatás a fizikai teher alól fel tud szabadítani, de a lelki terheink alól, egyedül csak Isten képes, és Ő soha nem megy szabadságra. Engedjük meg Neki, hogy legyen társunk a pihenésünkben is, élvezzük, hogy nem vagyunk egyedül. Ő nem kér plusz helyet az autóban, napozó ágyat vagy extra fagyi adagot. Ő vár téged és engem, a megnyugvásra vágyókat, hogy igazi pihenésünk legyen.

Jakab Béla

*

Isten szeretete az ember iránt

Isten csakis tisztán szeretetben és jótéteményekben részesített minket, hiszen Krisztus igazságosságát és mindenét, amije volt, latba vetette, és odaadta értünk. Kiárasztotta ránk minden jóságát, melynek nagyságát fölmérni senki sem képes; még az angyalok sem tudják fölfogni és megérteni, mert Isten a szeretet földtől az égig magasló, izzó kemencéje.

Luther Márton - Nyolc böjti prédikáció Wittenberg népének, 152
(LVM 6:237. Ford.: Szita Szilvia)

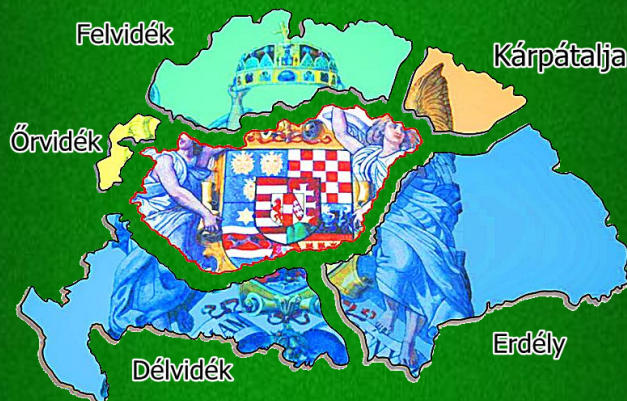

EMLÉKEZZÜNK!

Az első világháború négyesztendei értelmetlen pusztítása után a hajdan európai nagyhatalomnak számító Osztrák-Magyar Monarchia sorsáról döntöttek az antanthatalmak. Örök időre megroppantották a nevében és erejében addig egységesnek tűnő Monarchiát, mely ennek következtében úgynevezett „utódállamokra” esett szét.

1920. június 4-én írták alá a versailles-i Nagy-Trianon palotában azt a békediktátumot, mely területe kétharmadával megcsonkította a történelmi Magyarországot.

Elvették a színmagyar **Csallóközt, Biharországot** és **Székelyföldet**. Elvették Klapka György legendás várát, **Komáromot**, elvették egykori koronázó városunkat **Pozsonyt**, elvették Rákóczi fejedelem városát **Kassát**, Thököly fejedelem városát **Késmárkot**, elvették **Eperjest, Iglót**, elvették **Nagyváradot, 17 királyunk temetkezési helyét**, elvették **Kolozsvárt, Gyulafehérvárt, Marosvásárhelyt, Brassót, Szebent, Aradot, Temesvárt, Szatmárt**, elvették **Újvidéket, Szabadkát, Zentát, Torontált**, elvették és idegen uralom alá helyeztek csaknem négymillió magyart és több mint félmilliónyi németet, akiknek eszük ágában sem volt akár szláv, akár román fennhatóság alá kerülni.

1920. június 4-én Magyarországon országos gyászt hirdettek, s az aláírás időpontjában a harangok egy órán át zúgtak a Kárpát-medence minden településén.

Felhívás

a Dévai Bíró Mátyás Díjra történő javaslattételre

A Dévai Bíró Mátyás Díj alapításáról szóló határozat értelmében a díj odaítélésére a gyülekezet tagjai közül bárki ajánlást tehet.

Az ajánlásoknak – írásban és indoklással – szeptember 2. vasárnapjáig, 2018. szeptember 9-ig kell a lelkészi hivatalba megérkezniük.

A díj odaítéléséről – a beérkezett jelöléseket figyelembe véve – az öttagú kuratórium dönt. A díj átadására a reformáció havában tartott istentiszteletünkön kerül sor.

Jakab Béla, a kuratórium elnöke

TÁJÉKOZTATÓ ÉS HÍVOGATÓ

Napközis táborok:

Alsósoknak – óvodástól 12 éves korig, június 18-22-ig.
Adományokat szívesen fogadunk.

Felsősöknek – konfirmandus kortól 18 éves korig, június 25-29-ig.
Adományokat szívesen fogadunk.

 Szélrózsa Ifjúsági Találkozó Bük – konfirmandus korcsoportnak, július 25-29-ig ;
7500 Ft (heti jegy) + útiköltség.
A szállást és étkezést a Ne Aggódj Alapítvány adományokból biztosítja.

**Jelentkezni a 06-20-8242989 számon
és a bela.jakab@lutheran.hu címen lehet.**

 Tanévnyitó istentisztelet – szeptember 2-án, 10 órakor, úrvacsorával.

 Heti Hírmondónk legközelebbi száma – szeptember 9-én jelenik meg.

K. László Szilvia: Nyárköszöntő

Szervusz, kedves Napsugár!
Örülünk, hogy itt a nyár.
Kérlek, süss jó melegen,
pihenhetsz a réteken.

Érleld meg a gabonát,
lombosítsd a sok szép fát,
langyosítsd a vizeket,
melegítsd a szíveket!

Szeretettel kívánunk
kellemes pihenést és kikapcsolódást, örömgazdag élményeket,
testi és szellemi feltöltődést a nyári időszakra
gyermekünknek, az ifjúságnak és felnőtt testvéreinknek.

Tanévzáró imádság

Hálát adunk neked, Urunk, minden jótéteményedért.
Velünk voltál az elmúlt tanévben, megbocsátottad bűneinket, és elhívtál egyházad közösségébe.
Kijelentetted üdvözítő akaratod titkát, és országod örökösévé tettél minket.
Mindezért áldunk és magasztalunk téged az Úr Jézus Krisztus által,
aki veled és a Szentlélekkel Isten, él és uralkodik örökkön-örökké. Ámen.

(Evangélikus liturgia – tanévzáró istentisztelet)

